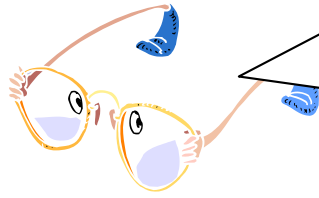

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΙΞΗΣ

Γεια σας, παιδιά. Με λένε Στίξη και σήμερα θα σας γνωρίσω τα παιδιά μου. Είναι αυτά τα μικρά σημαδάκια που χρησιμοποιείτε όταν γράφετε. Αλλά ας τα αφήσουμε καλύτερα να συστηθούν μόνα τους!

Εγώ είμαι η τελεία. Μπορεί να είμαι μικρούλα και μαύρη, αλλά είμαι πολύ χρήσιμη. Σας βοηθώ να τελειώσετε μία πρόταση και έτσι παίρνετε και μία ανάσα όταν διαβάζετε! Μην ξεχάτε ότι μετά από μένα πάντα πρέπει να ξεκινάτε με κεφαλαίο γράμμα.

π.χ. Ο Γιώργος λατρεύει το ποδόσφαιρο.

Η μητέρα έκλεισε την τηλεόραση για να διαβάσω.

Εγώ είμαι το κόμμα. Συνεχώς, όμως, με ξεχνάτε! Και σας βοηθώ τόσο πολύ! Όταν έχετε να γράψετε πολλά, πρέπει να με βάζετε και έτσι θα μπορείτε να ξεκουραστείτε για λίγο!!!! Ακόμη με βάζετε μετά το «ναι» ή το «όχι».

π.χ. Ο Μάρκος έφαγε πρωινό, έπλυνε τα δόντια του, φόρεσε τα ρούχα του, πήρε τη σάκα του και πήγε στο σχολείο.

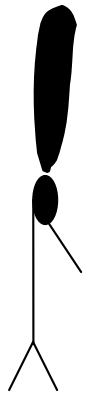
- Ναι, σου είπα. Θα πάμε μαζί στο σχολείο.

Εγώ είμαι το ερωτηματικό. Είναι εύκολο να με θυμάστε, γιατί με βάζετε όποτε θέλετε να ρωτήσετε κάτι!!!! Απλό δεν είναι;

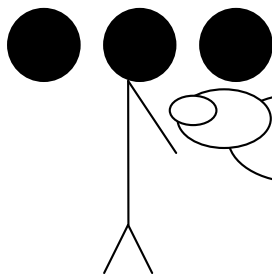
π.χ. Θέλεις να πάμε στο θέατρο σήμερα;

- Καταλάβατε τι σημαίνει η λέξη αυτή; ρώτησε η δασκάλα τους μαθητές.

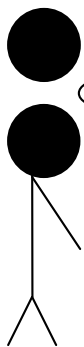
Εγώ είμαι το **θαυμαστικό**. Κάθε φορά που θα θαυμάζετε κάτι ή θα νιώθετε έκπληξη, θα με βάζετε!!! Μην ξεχνάτε, βέβαια, ότι μπαίνω στο τέλος της πρότασης!!!

π.χ. Τι όμορφος κήπος!
Αχ! Τι έκπληξη ήταν αυτή!

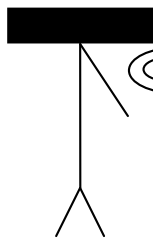
Εμείς είμαστε ξαδερφάκια της τελείας. Είμαστε τρεις τελείες μαζί. Το όνομά μας είναι λίγο δύσκολο, αλλά μπορείτε να το μάθετε. Λεγόμαστε **αποσιωπητικά** και θα μας βάζετε όταν δε θέλετε να τελειώσετε την πρόταση. Ακόμη, μπορείτε να μας βάλετε και μες στην πρόταση, όταν θέλετε να γράψετε κάτι παράξενο...

π.χ. Το καράβι πήγαινε προς το Νότο...
Μπαμ...ακούστηκε ένας παράξενος θόρυβος.

Εμείς είμαστε τα άλλα ξαδερφάκια της τελείας. Το όνομά μας είναι **άνω και κάτω τελεία** ή αλλιώς **διπλή τελεία**. Θα μας βάζετε όταν θέλετε να γράψετε τα λόγια κάποιου όπως ακριβώς τα είπε. Προσέξτε! Μην μας μπερδεύετε με τα ξαδέρφια μας, γιατί θα μας στεναχωρήσετε πολύ!!!!

π.χ. Ο πατέρας ρώτησε το Δημήτρη: «Πότε θα πάτε εκδρομή με το σχολείο;».
Ο μικρός νάνος φώναξε:
- Γεια σου, γείτονα.

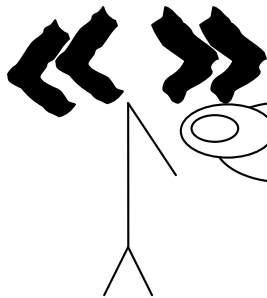
Εγώ, παιδιά, είμαι η παύλα. Σίγουρα σας θυμίζω το σημάδι της αφαίρεσης. Λογικό, αφού είμαστε αδερφάκια. Εμένα με χρησιμοποιείτε όταν γράφετε διάλογο για να δείξετε ποιος μιλάει κάθε φορά.. Θυμάστε τι είναι ο διάλογος;

π.χ. Λέει το Κολλητήρι στον πατέρα του:

- Μπαμπάκα, σε πήρε ο ύπνος!

Και ο Καραγκιόζης απαντά:

- Πες του να με πάρει αργότερα.

Εμάς μας θυμάστε; Μας έχετε συναντήσει στο διάλογο. Είμαστε τα περίφημα εισαγωγικά. Μέσα μας κλείνουμε τα λόγια κάποιου, όπως ακριβώς τα είπε. Άλλες φορές πάλι μπορείτε να μας χρησιμοποιήσετε για τον τίτλο ενός βιβλίου, ενός έργου στον κινηματογράφο κ.ά.

π.χ. Εφημερίδα *Ελεύθερος Λόγος*, «Η φαντασία ταξιδεύει»

Είδα το έργο «Η Χιονάτη και οι 7 νάνου».

ΑΣΚΗΣΗ

Βάζω στο παρακάτω κείμενο τα κατάλληλα σημεία στίξης, εκεί που χρειάζεται:

Αχ δείτε Δείτε Η βροχή σταμάτησε και ο κυρ Σαλίγκαρος μπήκε στο αμαξάκι του να πάει αμαξάδα

Μπικ Μπικ Κορνάρει να τον δουν οι φίλοι του Μα της τροχαίας τα σήματα ούτε που τα κοιτά

Περνά με το πορτοκαλί Δε σταματά στο κόκκινο συνέχεια κορνάρει

Κι όλοι γυρνούν τον βλέπουν Πώς τον προσέχουν Τι καλά Ως και ο τροχονόμος που φρρρρ φρρρρ με τη σφυρίχτρα του σφυρίζει και τον σταματά Και όπως ο τροχονόμος τον πλησιάζει σκέπτεται όλο χαρά Φαίνεται θα μου δώσουν το βραβείο του πιο καλού οδηγού

Πως θα τον γράψει ο τροχονόμος για παράβαση και θα πληρώσει πρόστιμο ούτε που το βάζει με το νου.

(Ζωή Κανάβα, «Ο Σαλίγκαρος βγαίνει αμαξάδα»)